

Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

[Έκ τῶν τοῦ Ἰταλοῦ Paolo Mantegazza]

Συνέχεια· ἴδε σελίδα 76.

(Κεφάλαιον δεύτερον)

Ἡ χεὶρ εἶνε ἴσως τὸ ἥμισυ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ χεὶρ εἶνε τὸ ἀρχέτυπον τῶν ἐργαλείων καὶ τὸ νεῦρον τοῦ τεχνίτου, δύναται δὲ συνάμα νὰ ᾔνη καὶ ὠραιότατη. Δύναται αὕτη νὰ ἐκφράσῃ τὴν χάριν καὶ τὸ πάθος, τὴν κομψότητα καὶ τὸν ἔρωτα. Τὸ νὰ φέρῃ τις συχνάκις χειρόκτια, νὰ προφυλάττῃ τὴν χεῖρα ἀπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου καὶ ἀπὸ τῶν δυσμορφιῶν τῶν χειμέθλων, νὰ μὴ θερμαίνῃ οὐδέποτε αὐτὴν ὑπὲρ τὸ δέον, μῆτε νὰ χειρίζεται σώματα ὑπὲρ τὸ δέον σκληρά, ἰδοὺ σύμπασα ἡ ὑγιεινὴ τῆς καλλονῆς αὐτῆς. Αἱ κυριαὶ δύνανται νὰ φέρωσι διαρκούσης τῆς νυκτὸς κοσμητικὰ χειρόκτια, τὰ ὁποῖα διατηροῦσι λευκὰς καὶ ἀβρὰς τὰς χεῖρας καὶ ἐμποδίζουσι τὰς ρωγμάς. Τὰ χειρόκτια ταῦτα ἀλείφονται μὲ τὴν ἐξῆς ἀλοιφὴν·

Κηρὸς καθαρὸς . . . }
Λίπος κήτους . . . } Ἐξ ἐκάστου Γραμ. 15
Λευκὸς σάπων . . . }

Λίπος ἐλάφου ἢ ἄλειμμα προβάτου » 30
Διαλύσατε θέτοντες τὸ περιέχον δοχεῖον ἐν θερμῷ λουτρῷ καὶ προσθέσατε:

Ἐλαιον ἐξ ἐλαίας }
Ἄλοιφὴν ἐκ ρόδων } Ἐξ ἐκάστου Γραμ. 46

Βενζόϊον }
Βάλσαμ. τῆς Περουβίας } Ἐξ ἐκάστου Γραμ. 46

Ἵδωρ τοῦ μέλιτος » 4
Πηκτικὸν ἔλαιον ἐκ ρόδων, τινὰς σταγόνας.

Ὁ χειρῶναξ ὅστις χειρίζεται ρινία, πτύα, πρίονας, ὅστις σκληρύνει τὰς χεῖρας εἰς τὸ τραχὺ ἐργοστάσιον, θέλει εὑρεῖ ὠφελιμωτάτην τὴν χρῆσιν τοῦ κισσηρώδους σάπωνος (τοῦ sand-soap τῶν Ἀγγλων καὶ savon ponce τῶν Γάλλων), τὸ ὁποῖον εἶνε παρεσκευασμένον ὅπως οἱ λοιποὶ σάπωνες μὲ τὴν προσθήκην λεπτοτάτης ἄμμου. Ἡ χεὶρ τοῦ χειρῶνακτος εἶνε σχεδὸν ὅλον αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον, εἶνε τὸ ἐργαλεῖον δι' οὗ κερδίζει τὸν ἄρτον τῆς οἰκογενείας, τὸν κόπτει καὶ τὸν μοιράζει εἰς τὰ τέκνα του. Μοὶ ἀρέσκει δὲ νὰ βλέπω αὐτὴν καθαρὰν καὶ ὠραίαν, διότι ἀποτελεῖ αὕτη εὐγενέστατον μέρος εὐγενεστάτου ἀνθρώπου. Ἄλλ' ὁ κισσηρώδης σάπων, πολὺ ὀλίγον ἐν χρῆσει παρ' ἡμῖν, προτίθεται προσέτι καὶ τὸν σπουδαιότερον σκοπὸν, νὰ διατηρῇ τὴν ἐπιδερμίδα λεπτὴν καὶ ἐπομένως νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τὴν χεῖρα μεγαλητέραν εὐκαμψίαν, μεγαλητέραν ἐλαστικότητα εἰς τὰς κινήσεις.

Ἀποσπῶ μίαν σελίδα ἐκ τῆς εἰς Σαρδηνίαν

περιηγήσεώς μου, διὰ νὰ σὰς δείξω ἐν παράδειγμα βαρείας καὶ ὀλεθρίας τυλώσεως τῶν χειρῶν.

« Οἱ ἀλιεῖς τοῦ κοραλίου, οἵτινες μεταβαίνουν ἐτησίως εἰς τὴν Ἀλγερίαν μετὰ πλειόνων ἢ διακοσίων πλοιαρίων, εἶνε σχεδὸν πάντες Νεαπολῖται ἢ Τοσκανοί. Κερδίζουσι πολλά, ἀλλὰ βιοῦσι βίον κολάσεως. Κοιμῶνται τέσσαρας ὥρας τοῦ ἡμερονυκτίου, παλαιούσι κατὰ τοῦ φλέγοντος ἡλίου, κατὰ τῶν σφοδρῶν ἀνέμων, κατὰ τῆς πείνης, κατὰ τῶν βροχῶν, καὶ αἱ χεῖρές των οὕτω πως τυλοῦνται ὑπὸ τῆς κόπης καὶ τοῦ χειρισμοῦ τοῦ μηχανήματος, δι' οὗ βυθίζονται εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀνασύρονται τὰ ἀμφίβληστρα, ὥστε ἐὰν ρίψῃτε πρὸς αὐτοὺς νόμισμα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, δὲν δύνανται ἀρκούντως νὰ κάμψωσι τοὺς δακτύλους ὅπως συλλάβωσιν αὐτό, ἀλλὰ διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς τὸ ὠθῶσι πρὸς τὴν ἐτέραν ». (Mantegazza, Profili e paesaggi della Sardegna, Milano, 1869).»

Οἱ ἀγαθοὶ οὗτοι ἀλιεῖς τοῦ κοραλίου δὲν ᾔθελον ἔχει χεῖρας οὕτω τετυλωμένας, ἐὰν μετεχειρίζοντο τὸν κισσηρώδη σάπωνα ἢ ἐὰν τὴν κυριακὴν τοῦλάχιστον ἐπλύνοντο μετ' ὀλίγου ἀνθρακικοῦ καλίου ἢ νάτρου τοῦ ἐμπορίου, διαλελυμένου ἐν τῷ ὕδατι.

Πολλοὶ ἐντὸς τοῦ ὕδατος, δι' οὗ πλύνονται, προσθέτουσι τὸ ὕδωρ τῆς Κολορίας, ἢ τὸ ὕδωρ τῆς Labarτίδος, ἢ ἄλλα ἀρωματικὰ βάμματα περιέχοντα οἰνόπνευμα καὶ διαφόρους ἀρωματικὰς οὐσίας. Ὀλίγαι σταγόνες δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τοὺς μᾶλλον ἀπαιτητικούς ἐπικουρείους ἢ εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἔχουσι τὸ ἀτύχημα νὰ ἔχωσιν ὄζοντας ἰδρώτας. Ἄλλ' ἡ κατάχρησις τῶν οἰνόπνευματωδῶν τούτων ὑδάτων παραβλάπτει τὴν ὑγίαν τοῦ δέρματος, τὸ ὁποῖον ὑπερβολικῶς διερεθίζεται ὑπὸ τῶν σκευασιῶν τούτων.

Προτιμότερον εἶνε νὰ ἐπιφυλάσσωνται αἱ ἀρωματικαὶ αὗται πλύσεις διὰ τὰς θερμοτάτας ἡμέρας τοῦ ἔτους, διὰ τοὺς ἀναρρώνοντάς καὶ δι' ὅλας ἐκείνας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τὸ δυναμόμετρον τῆς ζωῆς εἶνε ὑπὸ τὸ μηδενικόν, καὶ ἐπομένως ἐνδείκνυται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπιτρέψεως, τῆς διεγέρσεως καὶ τῆς ἐνισχύσεως τῶν νυσταλέων καὶ τῶν νωθρῶν.

Μὴ μεταχειρίζεσθε ποτὲ ψιμμύθια λευκὰ διὰ νὰ λευκαίνεσθε, μῆτε ψιμμύθια ἐρυθρὰ διὰ νὰ γίνεσθε ἐρυθροί. Μὴ ποιεῖτε ποτὲ χρῆσιν κοσμητικῶν, τῶν ὁποίων ἀγνοεῖτε τὴν σύνθεσιν. Σχεδὸν ὅλα τὰ κοσμητικὰ ταῦτα εἶνε δηλητηριώδη, κατὰστρέφουσι τὴν ὑγίαν, καὶ τὸ χειρίστον ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τῆς ἐπιδερμίδος προϊόντος τοῦ χρόνου τὴν φυσικὴν αὐτῆς λεπτότητα. Εἰς τὰς χώρας ὅπου καθ' ἐκάστην γίνεταί χρῆσις τούτων, πα-

ρετήρησα πάντοτε κακίους, ὀδόντας, αἱ δὲ εἰς τὸ τριακιστὸν ἔτος φθάσαναι γυναῖκες ἔχουσι χρωματισμὸν ἀδιαφανῆ ὑπενθυμίζοντα τὸ χρῶμα ἐκεῖνο τῶν πλαγγόνων τῆς Γερμανίας καὶ προδίδοντα ἀπὸ μακρᾶν τὴν γελοῖαν αὐτοῦ αἰτίαν.

Τὰ ψιμμύθια δὲν πρέπει νὰ ἦνε οὔτε κατ' ὄνομα γνωστὰ εἰς τὰς γυναῖκας, διότι καὶ τὰ ἀθωότερα μεταξὺ αὐτῶν, ἀκόμη καὶ τὰ ἐκ τάλκου καὶ ψευδαργύρου, δὲν κατορθοῦσι τὸν σκοπὸν, ὃν προτίθενται, νὰ παραστήσωσι δηλαδὴ λευκὸν ὅ,τι εἶνε μέλαν.

Τὰ ἐκ μολύβδου καὶ ἐκ βισμούθιου ψιμμύθια ἔχουσι προσέτι τὸ κακὸν νὰ καθίστανται μελανά, ὅταν ἔλθωσιν εἰς συνάφειαν μετὰ ὑδροθειώδους ἀερίου. Διὸ εἰς πολλὰς Κυρίας συνέβη ἐν μέσῳ χοροῦ νὰ γείνωσι διὰ μιᾶς πολὺ μελαγχρινώτεραι τοῦ φυσικοῦ ἔνεκα ἐκφυγῆς φωταερίου, ἢ διότι αὐταὶ ἠναγκάστησαν νὰ κάμωσιν ἀπαραίτητον ἐπίσκεψιν εἰς οἰκιακὴν πηγὴν ὑδροθειώδους ἀερίου.

Οἱ ἀτυχεῖς ὑποκριταὶ τῶν θεάτρων, οἵτινες εἶνε βεβιασμένοι νὰ ποιῶσι χρῆσιν ψιμμυθίων περιεχόντων πολλὰς μολύβδον, ὑποφέρουσιν ὑπὸ ρευματικῶν πόνων, ὑπὸ παραλυσιῶν, καὶ ὑπὸ ἄλλων ἀρρώστιων προκυπτουσῶν ἐκ χρονίας δηλητηριάσεως.

Εἰς τὰ ἐρυθρὰ ψιμμύθια ἐνυπάρχει ἐπίστε κιννάβαρι. Τὸ καρμίνιον, ὁ κάθαρμος, τὸ ξύλον τῆς Βρασιλίας, εἶνε οὐσίαι ἀβλαβεῖς εἰς τὴν ὑγίαν τοῦ σώματος. Πλὴν παγγέλουσιν εἶνε πάντοτε ὁ μεταχειριζόμενος αὐτὰς καὶ πιστεύων, ὅτι δι' αὐτῶν ἀπατᾷ τοὺς μύωπας.

Ἡ ἱστορία τῶν ψιμμυθίων καὶ τῶν λευκοποιῶν καὶ ἐρυθροποιῶν κοσμητικῶν ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ τόμον ὀλόκληρον. Θέλουσιν ὅμως ἐπαρκέσει ὀλίγα παραδείγματα καταφανῆ, ὅπως δώσωσιν ἡμῖν ἰδέαν τῆς βλαβερότητος καὶ τοῦ ὑπόου κινδύνου τῶν μυστικῶν τούτων ὀργάνων τῆς ὑποκρισίας.

Τὸ δευστὸν τοῦ Gowland, τὸ γαλακτώμα τοῦ Duncan, καὶ τὸ κοσμητικὸν τοῦ Soemering, περιέχουσιν ἀμυγδαλα γλυκέα, ἀμυγδαλα πικρά, καὶ ἄχρη τοῦ ὑδραργύρου, ἥτις εἶνε τρομερὸν δηλητήριον. Πλὴν δὲν ἀρκεῖ τοῦτο. Ὁ συνδυασμὸς τῶν πικρῶν ἀμυγδάλων μετὰ τοῦ δηλητηρίου τούτου, ὅπερ εἶνε οὐδὲν ἥττον ἢ διπλοχλωροῦχος ὑδραργυρος, παράγει δευτερον δηλητήριον φοβερώτερον τοῦ πρώτου, τὸν κυανῶν ὑδραργυρον.

Τὸ καλούμενον latte meteselico, καὶ διάφοροι ἄλλαι ποικιλίαι τοιοῦτου γάλακτος, ὅχι ἀπεσταγμένου ἀπὸ τῆς γονίμου φύσεως ἀλλ' ἀπὸ τῶν μαγικῶν ἀποσταλακτικῶν ἀγγείων τοῦ κομμωτοῦ, περιέχει ἄχρη τοῦ ὑδραργύρου, ὅξειδιον τοῦ μολύβδου, καφουράν καὶ θεϊκὸν ὄξύ, ἥτοι ὀλόκληρον συστοιχίαν δηλητηρίων.

Ἄρκοῦσι ταῦτα.

Πόσαι ἡμικρανίαι, πόσαι ὀδονταλγίαι, πόσαι βραδείαι καὶ κρυφαὶ φθοραὶ τῆς ὑγείας ἀγοράζονται παρὰ τῶν Κυριῶν ἀκριβᾶ εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ κουρέως ἢ τοῦ κομμωτοῦ.

Ἄπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ποιεῖτε κατ' οἶκον ἔρευνα εἰς τὸ καλλωπιστήριον τῆς συζύγου σας ἢ τῆς ἀδελφῆς σας. Εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ ταύτην παραβλέποντες τὰς περὶ κατασχετηρίων διατάξεις τοῦ Νόμου, ἀνερευνάτε, κατὰσχετε καὶ καταστρέφετε.

Καὶ σεῖς, οἱ ὅποιοι περιποιεῖσθε ὡραίαν γυναῖκα, καὶ προτίθεσθε ἴσως νὰ ἐκλέξητε αὐτὴν σύντροφον τῆς ζωῆς σας, προσέχετε, μὴ ἀρκεῖσθε νὰ θαυμάζητε αὐτὴν μόνον νύκτωρ. Ἀλλὰ προσπαθεῖτε νὰ βλέπητε καὶ νὰ θαυμάζητε αὐτὴν καὶ ἐν πλήρει ἡμέρᾳ, πρὶν ἢ τὸ παρθερικὸν γάλα ἢ τὸ latte meteselico, ἢ τὸ μύρον τῆς Ἀσπασίας, ἢ ἡ θεία ζύμη τῆς Ἀφροδίτης, ἢ τὸ μύρον τῶν Χαρίτων, πλάσσωσι παρθενικὰ χρώματα ἀνύπαρκτα, Ἀσπασίαν ἤδη θανούσαν, Ἀφροδίτην ἥτις εἶνε ἴσως Ἄρπυια, καὶ χάριτας αἰτινες ἠγοράσθησαν ἀντὶ πέντε δραχμῶν ἀπὸ τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ κομμωτοῦ.

Ἐὰν ἀγαπᾶτε γυναῖκα, ποιήσατε ὅπως ὁ ἔρωσ σας γένηται δύναμις μορφοῦσα ἤθη, λάμψις διαφορίζουσα σημεῖα σκοτεινὰ τῆς διανοίας καὶ τῆς καρδίας, ὀδηγὸς ἐν τῷ λαβυρίνθῳ τοῦ βίου.

Ἐὰν ἀγαπᾶτε γυναῖκα, ἐὰν θέλητε νὰ καταστήσητε αὐτὴν μητέρα τῶν τέκνων σας, ἀναγνώσατε μοῦ τὴν σελίδα ταύτην, ἀναγνώσατε καὶ μεταφράσατε τὴν ἐξῆς παραπομπήν.

POMMADE ORIENTALE

pour rendre aux chairs

leur fermeté native.

Dépôt général

Rue Saint-Lazare, N. 48 Paris.

S'adresser à la même Maison pour acheter la propriété du

Liquide oriental

pour émailler les ongles.

Produit connu dans toute l'Europe pour son effet merveilleux.

ἤτοι:

ΜΥΡΟΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ

ὃ ἐξ ἀποδίδεται εἰς τὰς σάρκας

ἢ ἐκ γενετῆς σταθερότης αὐτῶν.

Γενική ἀποθήκη

ὁδὸς Ἁγίου Λαζάρου, ἀρ. 48, Παρίσιοι.

Ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸν αὐτὸν οἶκον οἱ βουλλόμενοι ν' ἀγοράσωσι τὸ

Ἀνατολικὸν ὑγρὸν

πρὸς στίλβωσιν τῶν ὀνύχων.

Παρασκευάσμα γνωστὸν καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην διὰ τὴν θανμασιαρ αὐτοῦ ἐπετέργειαν.

Μεθ' ὃ, ἀφοῦ ἀνεγνώσατε καὶ καλῶς μετεφράσατε τὴν ἀγγελίαν ταύτην, συγκρίνατε καὶ μελετήσατε.

Ἀφήσατε τὰ ψιμμύθια εἰς τὰς ἐταίρας... καὶ εἰς τὸ ἀναιδὲς φῶς τῶν θεάτρων καὶ τῶν εορτῶν.

Τὸ ἄριστον ψιμμύθιον παρέχεται ὑπὸ τῶν ἐρυθρῶν αἰμοσφαιριδίων, καὶ ταῦτα ἀγοράζονται διὰ καλῆς ὑγιεινῆς, ὅτε ἀναπνέομεν ἀφθόνως καὶ κινούμεθα πολὺ εἰς τὸν ἐλεύθερον ἀέρα, ἐργαζόμενοι ἄνευ ὑπερβολῆς, καὶ ἀπολαμβάνοντες τῆς ζωῆς χωρὶς ἀνάγκης νὰ καταχρώμεθα τὰς ἐπιθυμίας ἡμῶν.

(Ἔπειτα συνέχεια)

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ εὐτυχία δὲν εἶνε εὐαπόκτητον πρᾶγμα: εἶνε δυσκολώτατον νὰ τὴν εὐρώμεν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς, ἀδύνατον δὲ νὰ τὴν εὐρώμεν ἄλλαχθῶ.

Ἡ συκοφαντία ὁμοιάζει τὴν σφήκα τὴν ἐνοχλοῦσαν ἡμᾶς, κατὰ τῆς ὁποίας δὲν πρέπει νὰ κινήθῃ τις, πλὴν ἐὰν εἶνε βέβαιος ὅτι θὰ τὴν φονεύσῃ· διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἐπανέρχεται καθ' ἡμῶν μανιωδεστέρα παρὰ ποτε.

Μεταξὺ ἀνθρώπου πνευματώδους ἀλλὰ κακοῦ, καὶ ἀνθρώπου πνευματώδους ἐντίμου ὑπάρχει ἡ αὐτὴ διαφορὰ οἷα καὶ μεταξὺ δολοφόνου καὶ ἀνθρώπου τιμίου καλῶς χειριζομένου τὰ ὄπλα.

Ἡ ἀπαιτητικὴ ἄσχημος ἢ θέλουσα νὰ ἀρέσκῃ ὁμοιάζει πτωχόν, ὅστις ζητεῖ ἐπιτακτικῶς νὰ τὸν ἐλεῶσι.

Ὁ πλουσιώτατος τῶν ἀνθρώπων εἶνε ὁ οἰκονόμος· ὁ πτωχότατος εἶνε ὁ φιλάργυρος.

Ἡ τύχη ὁμοιάζει πρὸς τὰς πλουσίας ἐκείνας καὶ πολυδαπάνους γυναικας, αἰτίνες καταστρέφουσι τοὺς οἴκους, εἰς τοὺς ὁποίους εἰσεκόμισαν πλουσίαν προῖκα.

Πράττουσι καὶ οἱ κακοὶ ἐνίοτε ἀγαθὰς τινας πράξεις, ὡσεὶ ἤθελον νὰ μάθωσιν ἐὰν εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὸ ἀγαθοποιεῖν προξενεῖ εὐχαρίστησιν, ὡς ἰσχυρίζονται οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες.

Ἡ φιλοδοξία εὐκολώτερον κυριεῖται τὰς μικρὰς ψυχὰς παρὰ τὰς μεγάλας, ὡς τὸ πῦρ εὐκολώτερον καταλαμβάνει τὰ ἄχυρα, τὰς καλύβας, παρὰ τὰ ἀνάκτορα.

Οἱ νέοι φίλοι, τοὺς ὁποίους ἀποκτῶμεν ἐν ὠρίμῳ ἡδὴ ἡλικίᾳ ἵνα ἀναπληρώσωμεν τοὺς φίλους οὓς ἀπωλέσαμεν, εἶνε ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς παλαιούς ὅ,τι οἱ ὑέλيني ὀφθαλμοί, οἱ ψευδεῖς ὀδόντες καὶ αἱ ξύλινοι κνήμαι παραβαλλόμενοι πρὸς τοὺς ἀληθεῖς ὀφθαλμοὺς καὶ ὀδόντας καὶ τὰς φυσικὰς κνήμας.

Ὁ ἔρωσ, λέγει ὁ Πλούταρχος, κατασιγάξει πάντα τᾶλλα πάθη· εἶνε δικτάτωρ, εἰς τὸν ὁποῖον ὑποκύπτει πᾶσα ἄλλη δύναμις.

Πολλάκις παρέβαλον τοὺς ἀδεξίως εὐεργετοῦντας πρὸς αἶγα, ἥτις ἀφοῦ ἀφήτη νὰ τὴν ἀμελέσωσιν, ἔπειτα ἐξ ἀλογίας ἀνατρέπει δι' ἐνὸς λακτίσματος τὸ ἀγγεῖον, τὸ ὁποῖον εἶχε πληρώσει γάλακτος.

(Ἐκ τῶν τοῦ Chamfort)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Μυθώδη ἀληθῶς εἶνε τὰ κέρδη, αἵτινα παρίζονται κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὀνομαστοὶ ἰατροί. Ὁ Παριανὸς χειροῦργος Παιὶν εἰσπράττει κατ' ἔτος 600—700 χιλιάδας φράγκων· ὁ δὲ καθηγητὴς τοῦ Στρασούργου Κόδερλε, ὁ ἐπιτηδεύτατος καὶ ἐπιτυχεστάτος ὀδοντοτόμος, ἔλαβε παρὰ μιᾶς Ἰσπανίδος πριγκηπίσσης ἡμισυ ἑκατομμύριον. Ἀλλὰ πάντας τοὺς ἐπὶ τῆς ἡπείρου συνδέλους τῶν ὑπερηκόντισαν οἱ ἰατροὶ τοῦ Λονδίνου. Ὁ Σπένσερ Ουέλλς ἐξετέλεσε πρὸ διατίας τὴν χιλιοστήν ὀδοντοτομίαν, ἐπὶ πολλὰς δὲ τῶν ἐγχειρήσεων τούτων ἔλαβεν ἀμοιβὴν 250—300 χιλιάδων φράγκων. Ἀπελθὼν πέρυσιν εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Κοπεγχάγης, ἔζη μετὰ βασιλικῆς αὐτοχρημα μεγαλοπρατείας. Προαπέστειλεν ἐκ Λονδίνου τοὺς ἵππους καὶ τὰς ἀμάξας του, ἐδαπάνη δὲ καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ξενοδοχεῖον περὶ τὰς ἑκατὸν λίρας.

Ἐν Ἀμβέρσῃ γίνονται νῦν μεγάλα ἐργασία πρὸς ἐγκαθίδρυσιν ἐνὸς κεντρικοῦ καταστήματος εἰς παραγωγὴν ἠλεκτρικοῦ φωτός, ὅπερ νὰ διανεμηθῆται εἰς τοὺς θέλοντας κατ' οἶκον ἀντὶ συμφερούσης τιμῆς. Τὸ κατ' ἀρχὰς διανεμηθησόμενον φῶς θέλει υπερβαίνει τὰς 6,000 λυχνίας, ἡ διαβάσις δὲ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος γενήσεται διὰ σύρματος ὑπογείους τεθειμένου.

Ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Γαλλίᾳ ὁ συνταγματάρχης Roudaire, ὁ ἐπιχειρηματικὸς ἀνὴρ, ὅστις πρὸ πολλοῦ συνέλαβε τὸ σχέδιον τῆς δημιουργίας ἐσωτερικῆς θλασσης ἐν Ἀλγερίᾳ, οὗ τὸ κατορθωτὸν ὑπεσθίρηξεν ἐκθῶμας καὶ αὐτὸς ὁ περιώνυμος, Λεσσέφ. Ὁ Roudaire ἦτο ἐκ τῶν διακεκριμένων Γάλλων στρατιωτικῶν, ἀπέβησε δὲ ἐν ἀκμαίᾳ ἡλικίᾳ ἐτῶν 48 ἐκ πυρετοῦ ὑφ' οὗ κατελήφθη διατρίβων ἐν Ἀλγερίᾳ κατὰ τὰς ὑπὸ σκηνὴν διανυκτερεύσεις, ἐν μέσῳ στερήσεων καὶ κόπων, χάριν μελέτης τοῦ προσφιλοῦς αὐτῷ σχεδίου.